

[B] (II) **UTLEGNINGSSKRIFT** Nr. 139049

NORGE
[NO]

(51) Int. Cl.² C 07 D 487/04

STYRET
FOR DET INDUSTRIELLE
RETTSVERN

(21) Patentsøknad nr. 741044
(22) Inngitt 22.03.74
(23) Løpedag 22.03.74

(41) Alment tilgjengelig fra 24.09.74
(44) Søknaden utlægt, utlegningsskrift utgitt 18.09.78

(30) Prioritet begjært 23.03.73, Forbundsrepublikken Tyskland,
nr. P 23 14 488

(54) Oppfinnelsens benevnelse Analogifremgangsmåte for fremstilling av
terapeutisk aktive triaziner.

(71)(73) Søker/Patenthaver C. H. BOEHRINGER SOHN,
D-6507 Ingelheim/Rhein,
Forbundsrepublikken Tyskland.

(72) Oppfinner HELMUT STÄHLE, Ingelheim/Rhein,
HERBERT KÖPPE, Ingelheim/Rhein,
WERNER KUMMER, Ingelheim/Rhein,
WOLFGANG HOEFKE, Budenheim,
Forbundsrepublikken Tyskland.

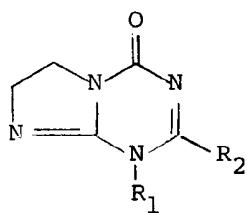
(74) Fullmektig Cand. mag. Johan H. Gørbitz,
Bryn & Aarflot A/S, Oslo.

(56) Anførte publikasjoner Ingen.

139049

Det er ikke mulig å få et korrekt oversiktsbilde over alle de kjemiske forbindelsene som er beskrevet i denne oppfinnelsen. Det er imidlertid mulig å få et oversiktsbilde over de viktigste forbindelsene ved hjelp av den generelle formelen I.

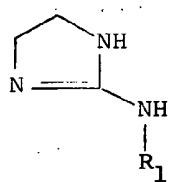
Denne oppfinnelse angår fremstilling av nye imidazo[1,2-a]-s-triaziner med den generelle formel I:

hvor R_1 betyr en fenyrest som eventuelt er substituert med 1-3, like eller forskjellige, substituenter valgt fra halogenatomer, fortrinnsvis fluor-, klor- eller bromatomer, methyl- og trifluormetylgrupper, og R_2 betyr et hydrogenatom eller en fenyrest som eventuelt er substituert med ett eller flere halogenatomer, fortrinnsvis kloratomer,
med verdifulle terapeutiske egenskaper.

I henhold til oppfinnelsen fremstilles forbindelsene med formel I ved at

a) et fenylamino-imidazolin med den generelle formel II

II

hvor R_1 har den ovenfor angitte betydning, kondenserer med en bifunksjonell forbindelse med den generelle formel III,

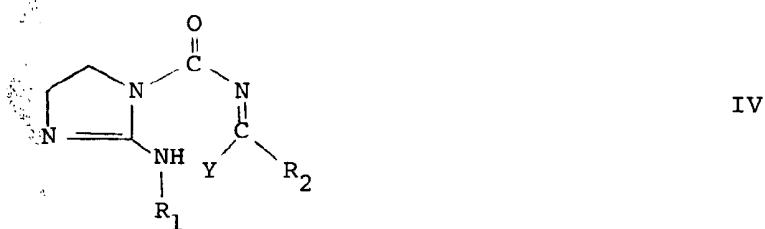
139049

2

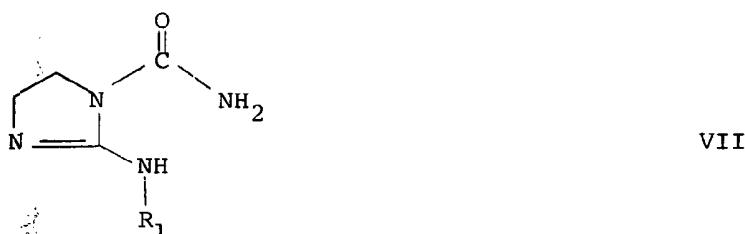
hvor R_2 er som ovenfor angitt, og X og Y, som kan være like eller forskjellige, betyr et halogenatom, fortrinnsvis klor eller brom.

Kondensasjonen utføres normalt i upolare oppløsningsmidler, men kan også utføres uten anvendelse av et oppløsningsmiddel, ved oppvarming av begge komponenter til temperaturer mellom 60 og 180°C , fortrinnsvis $80-140^\circ\text{C}$. Syrebindende midler så som natriumkarbonat, natriumhydrogenkarbonat og trietylamin viser seg å være fordelaktige ved omsetningen. Mellomproduktene med formel IV

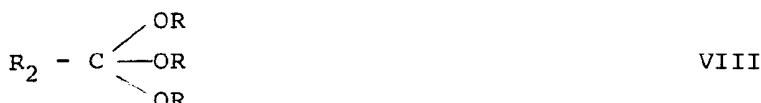

som opptrer ved kondensasjonen, er normalt ikke isolerbare. De ringsluttes meget lett til forbindelsene med den generelle formel I.

b) en forbindelse med den generelle formel VII

hvor R_1 har den ovenfor angitte betydning, omsettes med en ortoester med formel VIII

hvor R_2 har den ovenfor angitte betydning, og R betyr en lavere alkylgruppe med 1 til 3 karbonatomer.

Denne kondensasjon utføres fortrinnsvis termisk med eller uten anvendelse av oppløsningsmidler ved temperaturer mellom 80 og 180°C .

Utgangsforbindelser med formel II er f.eks. beskrevet i de belgiske patentskrifter 623.305, 687.656, 687.657 og 705.944.

Förbindelser med formel III kan fremstilles i henhold til R. Neidlein og W. Haussmann, Tetrahedron Letters 28, 2432 (1965) eller S. Yanagida et al., Bull. Chem. Soc. Japan 44, 2182 (1971).

Forbindelser med formel VII kan fremstilles ved omsetning av förbindelser med formel II med karbaminsyrestere.

De nye förbindelser er i besittelse av verdifulle terapeutiske egenskaper. De har särlig en utpreget anti-depressiv virkning, som kan være ledsaget av en anti-sår-virkning, anti-ødem-virkning, en diuretisk virkning eller blodtrykksenkende eller smertestillende virkning. Förbindelsene med den generelle formel I kan anvendes enteralt eller også parenteralt. Doseringen ligger fra 0,1 til 10 mg.

De følgende eksempler skal tjene til å illustrere oppfinnelsen ytterligere.

Eksempel 1

8-(2,6-diklorfenyl)-7-(4-klorfenyl)-5-okso-2,3-dihydro-imidazo-[1,2-a]-s-triazin (fremgangsmåte a)

2,3 g (0,01 mol) 2-(2,6-diklorfenylamino)-2-imidazolin oppløses i 50 ml absolutt benzen, og etter tilsetning av 5 ml trietylamin settes det dråpevis til oppløsningen ved koke-temperatur 2,4 g (0,01 mol) N-(α -klor-4-klorbenzyliden)-karbamoylklorid, oppløst i 25 ml absolutt benzen, i løpet av ca. 15 minutter. Det oppvarmes videre i 15 minutter, og reaksjonsblandinga inndampes derefter til tørhet i vakuum. Residuet behandles med fortynnet saltsyre (fjernelse av forurensninger som går i oppløsning) og avsuges derefter. Efter vasking med vann, etanol og eter avpresses det dannede imidazo[1,2-a]-s-triazin på leirjord og omkristalliseres fra kloroform. Utbytte 2,25 g (svarende til 52,0% av det teoretiske). sm.p.: 320-322°C.

Forbindelsen er uoppløselig i vann, fortynnet saltsyre, etanol og eter. Den oppløses i dimethylsulfoksyd.

139049

4

Eksempel 2

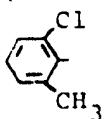
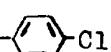
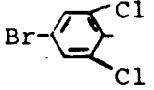
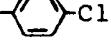
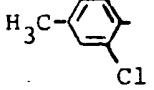
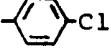
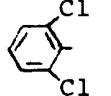
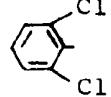
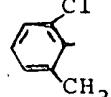
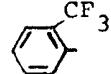
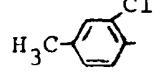
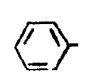
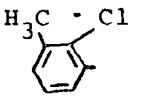
8-(2,6-diklorfenyl)-2,3-dihydro-5-okso-imidazo[1,2-a]s-triazin
(fremgangsmåte b)

2,73 g (0,01 mol) l-karbamoyl-2-(2,6-diklorfenylamino)-2-imidazolin, smp.: 257-259°C, oppvarmes sammen med 5 ml orto-maursyreester i 15 ml heksametylfosforsyretetraimid (HMPT) ved tilbakeløpstemperatur i 2 timer. Reaksjonsblandingen, som inneholder tre nye forbindelser (påvisbare i tynnskikt-kromatogram) fortynnes med 200ml benzen, og HMPT-benzen-oppløsningen vaskes flere ganger med vann. Den organiske fase inndampes i vakuum, og residuet oppløses i fortynnet saltsyre. Ved fraksjonert eter-ekstraksjon ved forskjellige pH-verdier får man 0,15 g imidazo-[1,2-a]s-triazin (kontroll ved tynnskikt-kromatogram) med smp. 155-157°C.

Ytterligere eksempler på forbindelser fremstilt analogt med eksempel 1, er gjengitt i den følgende tabell:

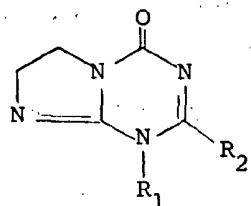
139049

5

Eksempel nr.	R ₁	R ₂	smp. °C	Utbytte % av det teoretiske
3			327-329	38,6
4			285-288	26,9
5			317-319	26,9
6			239,5-242,5	39,0
7			248-251	43,2
8			229-230	32,2
9			220-222	51,0
10			245-247	38,2
11			213-216	6,2
12			248-249	28,2

P a t e n t k r a v

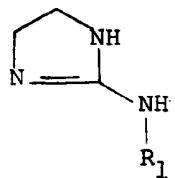
Analogifremgangsmåte for fremstilling av terapeutisk aktive forbindelser med den generelle formel I

I

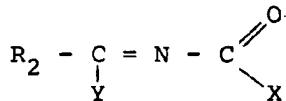
hvor R_1 betyr en fenyrest som eventuelt er substituert med 1-3, like eller forskjellige, substituenter valgt fra halogenatomer, fortrinnsvis fluor-, klor- eller bromatomer, methyl- og trifluor-metylgrupper, og R_2 betyr en fenyrest som eventuelt er substi-tuert med ett eller flere halogenatomer, fortrinnsvis kloratomer, karakterisert ved at

(a) et fenylamino-imidazolin med den generelle formel II

II

hvor R_1 har den ovenfor angitte betydning, kondenseret med en bifunksjonell forbindelse med den generelle formel III

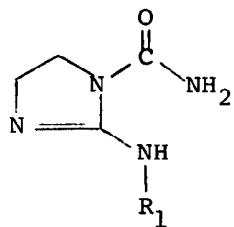

III

hvor R_2 er som ovenfor angitt, og X og Y, som kan være like eller forskjellige, betyr et halogenatom, fortrinnsvis klor eller brom, eller

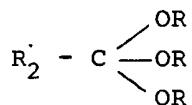
(b) en forbindelse med den generelle formel VII

139049

VII

hvor R₁ har den ovenfor angitte betydning, omsettes med en orto-ester med formel VIII

VIII

hvor R₂ har den ovenfor angitte betydning og R betyr en lavere alkylgruppe med 1 til 3 karbonatomer.